

býti bráněno, by si příslušné doklady nevyžádal. Vždy však má míti na zřeteli ustanovení § 17 zák. ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n., by zbytečnou pochybovačností a úzkostlivostí účastníkům nepůsobil škodu.

Čís. 13264.

Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).

O »provoz« ve smyslu § 1 (1) zák. jde i tehdy, když síly určené k pohonu silostroje jsou v činnosti, aniž by se silostroj pohyboval. Přerušil-li autobus na chvíli v zastávce jízdu, by z něho cestující vystoupili nebo do něho nastoupili, nebyl tím jeho provoz přerušen.

Úraz cestujícího byl v příčinné souvislosti s vadnou povahou silostroje, chytil-li se cestující při vystupování vnější rukojeti a při tom byla ruka jeho poraněna přivíranými dveřmi.

(Rozh. ze dne 9. února 1934, R I 1343/33.)

Žalobce, vystupuje na zastávce z autobusu, držel se zevnější rukojeti, při čemž byl poraněn přiraženými dveřmi. Žalobu o náhradu škody proti autobusové společnosti **p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** zamítl. **O d v o l a c í s o u d** zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Jest zjištěno, že autobus v době nehody stál na zastávce a že z něho a do něho vystupovali a nastupovali cestující a že žalobci se stal úraz při vystupování z autobusu. Jde tedy o to, zda úraz žalobcův byl přivoděn provozem silostroje, by došlo k přísnému ručení žalované majitelky autobusu podle § 1 aut. zák. Podle zprávy komise panské sněmovny ke druhé vládní předloze automobilového zákona byl zamítnut návrh učiněný v komisi, by slova »durch den Betrieb« byla nahrazena slovy »aus Anlass des Betriebes« »oder bei dem Betriebe«, a to proto, by ručení nastalo nepochybně i tehdy, když nejde o vlastní provoz, na př. když silostroj na veřejné cestě stojí v klidu, nebo když u silostroje na veřejné silnici v klidu stojícího stroj náhle praskne nebo je požárem zasažen. Z toho jest zřejmo, že o provoz silostroje jde tehdy, když síly k pohonu silostroje určené jsou v činnosti, aniž se silostroj pohyboval. Přerušil-li autobus na chvíli v zastávce jízdu, aby z něho cestující vystoupili, nebo do něho nastoupili, jakž tomu bylo v souzeném případě, nebyl tím jeho provoz, který jest posuzovati jako jednotný celek, přerušen. Odvolací soud tudíž nepochybil, uznáv, že autobus byl v souzeném případě v provozu. Aby došlo k přísnému ručení podle § 1 cit. zák., musí poškození neb úraz býti následkem provozu, musí býti v příčinné souvislosti s provozem, v souzeném případě v příčinné souvislosti s povahou silostroje. V tom směru bylo zjištěno, že železná hrana dveří do

prostoru pro řidiče zakrývá dveřmi lištu na 9 mm, jsou-li dveře přivřené, jestliže se však otevrou, nebo zavrou, jest vzdálenost mezi ostrou hranou dveří a rukojetí jen 25 mm, tedy něco více než tloušťka prstu, čímž jest možné, že ruka — otevře-li se trochu — jest sevřena zavíranými dveřmi. Poněvadž jest zjištěno, že se žalobce při vystupování vnější rukojetí chytil a při tom k úrazu přišel, a nebylo tvrzeno a prokázáno, že jest zakázáno rukojetí té se při sestupování z autobusu držeti, jest uznati, že žalobcův úraz jest v příčinné souvislosti s touto vadnou povahou silostroje.

Čís. 13265.

Návrh na povolení prozatímního opatření k zajištění nároku, aby výživné uplatňované již dřívějším návrhem bylo přiměřeně zvýšeno vzhledem ke skutečnostem nově najevo vyšlým, z nichž se dovozuje, že tehdy vyměřené výživné neodpovídalo skutečným tehdejším majetkovým poměrům výživou povinného (§ 49 zákona čís. 100/1931 sb. z. a n.), nelze, pokud jde o zvýšení výživného za dobu od podání prvního návrhu až do podání návrhu podle § 49 zákona čís. 100/1931 sb. z. a n., zamítnouti z důvodu, že jde o výživné za dobu minulou, teprve nyní uplatňované.

Jsou-li tu podmínky § 379 ex. ř., lze k zajištění nároku uvedeného v § 5 zákona čís. 4/1931 sb. z. a n. povolit prozatímní opatření podle předpisů §§ 379 a násl. ex. ř. bez časového omezení stanoveného v § 5 zákona čís. 4/1931 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 9. února 1934, R I 29/34.)

Poručník nezl. nemanželského dítěte Josefa K-a v návrhu došlém na první soud dne 28. listopadu 1933 žádal, by na místě výživného měsíčních 150 Kč určeného usnesením ze dne 13. února 1929 byl nemanželský otec Jan D. uznán povinným platiti výživné 400 Kč měsíčně po dobu od 13. září 1928 do dokonání 6. roku věku nezl. Josefa K-a, dále 500 Kč odtud do dokonání 10. roku věku a 800 Kč od té doby do času, kdy nezl. Josef K. bude způsobilý sám se živiti, a navrhl, by k zajištění žádaného vyživovacího nároku nezl. Josefa K-a bylo povoleno zatímní opatření. Soud první stolice (poručenský soud) povolil prozatímní opatření a sice k zajištění dávek splatných do 30. listopadu 1934. Důvody: Ohrožená strana navrhla dne 26. listopadu 1933 zvýšení výživného, příslušejícího jí proti odpůrci Janu D-ovi, nemanželskému otci, ježto dosavadní výživné, určené usnesením tohoto soudu ze dne 13. února 1929 neodpovídá skutečným majetkovým poměrům nemanželského otce, a k zajištění tohoto svého nároku navrhla povolení zatímního opatření. Podle § 5 zákona čís. 4/1931 sb. z. a n. může ten, kdo se domáhá, by soud stanovil nárok na výživné, výchovné nebo zaopatření nebo plnění z něho, navrhnouti proti nemanželskému otci k zajištění dávek, splatných v jednom roce, zatímní opatření podle § 379 a násl. ex. ř., aniž je mu třeba prokázati listinou pohledávku a